

PONAJMOWAĆ (2) *vb pf*

Pierwsze a jasne; oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ować).

praet 3 sg m ponajmował (1). ◇ 3 pl m pers ponajmowali (1). ◇ [pass praet 3 pl subst ponajmowały się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wynając za pieniądze wiele a. wielu; concedere PolAnt (2) : [(nagl) Percepta pecuniarum z prowentów klucza wloczławskiego 1582 (-) [...] z jezior, które się ponajmowały we wloczławskim boru 22 [floreny] 15 [groszy] InwBiskWłocł 1582 56.]

[ponajmować komu: Item z ról pustych, które się obcym poddanym ponajmowały InwBiskWłocł 1582 15.]

ponajmować między kim [= spośród kogo] (1): A choć ponajmowali [miłośnik] między narody/ przedię ia teraz zbiorę ie/ y wćierpią trochę od brzemienia krolewkiego BudBib Os 8/10.

Zwrot: »ponajmować sobie [kogo (pl)]« (1): Bo oni zafzli do Afzurá (iáko) łós dziki/ Efraim ponajmował (łobie) miłośniki. BudBib Os 8/9.

Formacje współrdzenne cf JAĆ.

Cf [PONAJMOWANY]

LW